

ТЕНДЕНЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

ДВНЗ «Мелітопольський промислово-економічний коледж»

Проблема формування зовнішньоторговельної політики є нагальною і для України, адже утвердження її державної незалежності започаткувало вихід нашої країни на світову арену як суб'єкта міжнародних економічних відносин. Тому важливим напрямом розвитку для України є її ефективна інтеграція до світового економічного простору. Від успіху зовнішньоекономічної діяльності України залежить її подальший економічний і соціальний розвиток як підсистеми світової економіки.

Проаналізувавши дані державної служби статистики України, можна зробити висновок, що експортно-імпортні операції після світової економічної кризи 2008 мали негативну тенденцію. Так, у 2009 обсяг експорту склав 49294,0 млн дол. США проти 78708,6 млн дол. США у 2008 р., обсяг імпорту у 2009 був на рівні 50606,6 млн дол. США проти 92003,3 млн дол. США у 2008. Починаючи з 2010, ситуація поступово почала покращуватися, але події 2013 негативно вплинули на зовнішньоекономічні відносини України, а військові дії не дають можливості оговтатися економіці України і до сьогодні [7].

Проведений аналіз показників зовнішньої торгівлі показує, що Україна бере активну участь у глобалізаційних процесах, проте має низький індекс конкурентоспроможності. Як наголошують фахівці Національного інституту стратегічних досліджень, зберігається висока концентрація зовнішньоторговельної діяльності України (понад 70% збуту вітчизняних товарів забезпечують усього 18 країн, більш ніж 80% імпорту надходить також з 18 країн), існує значний нереалізований потенціал розширення географії торгівлі. Трансформація української зовнішньої торгівлі, яка розпочалася в результаті глобальної фінансово-економічної кризи 2008-2009 років, протягом 2014-2017 істотно прискорилась.